SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 44. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 8, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 8-го БЕРЕЗНЯ 1995 р. Ч. 44. РІК CII.

УКРАЇНА ПРИЙНЯЛА ВИМОГИ МВФ

Київ. — У п'ятницю, 3-го березня, ще раз підтвердивши свою зобов'язання, щодо перебудови своєї підупалої економіки, Україна погодилась прийняти вимоги Міжнародного валютного фонду, щоб отримати конечно потрібну позичку в сумі 1.8 біл. дол.

Допомога, яку офіційно мають намір схвалити в другій половині березня, допоможе Україні покрити свої дефіцитні платності, зменшити інфляцію та змобілізувати допомогу інших західних країн для переходу до ринкової економіки.

Уряд України зі своєї сторони погодився намагатися вдержати дефіцит державного бюджету на якнайнижчому рівні, зліквідувати контролю цін і відкрити границі для експорту.Три роки барилася Україна з економічними реформами і через те терпить глибокий економічний спад. Минулого жовтня Україна отримала свою першу позичку від Міжнародного валютного фонду в сумі 371 міл. дол., і Президент Леонід Кучма відразу запропонував нові економічні програми.

Погодившись на вимоги Міжнародного валютного фонду, Україна зможе звернутися конференції у Парижі 21-го березня до інших західних країн за допомогою.Україна цього року має 5.5 біл. дол. дефіцитних платностей. ЗСА приобіцяли понад 100 міл. дол. для цього, ал Японія та Европейський союз ще жодної обіцянки не дали.

КАРАЮТЬ УСУНЕННЯМ З ПРАЦІ

Київ (УНІАР). — Ведучого телепрограмою Українського телебачення „Парляментський тиждень" Леоніда Карнаухова усунено від ведення цією програмою.

Згідно з поясненням тележурналіста, 18-го лютого на телевізії виступив голова Комісії з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю Григорій Омельченко. Під час свого виступу він продемонстрував документи, які засвідчують причетність заступника голови Верховної Ради Олександра Ткаченка до кримінального злочину. Після виступу, за словами Л. Карнаухова, керівник пресової служби секретаріяту ВР Василь Іванина обурювався поведінкою ведучого, який не заборонив Г. Омельченкові показати ці документи.

Наступної суботи керівництво пресової служби ВР України звинуватило Л. Карнаухова, що він під час виступу на телевізії члена Соціялістичної, Партії Володимира Марченка здійснював на нього тиск. А 2-го березня Л. Карнаухову заборонено виступати на телевізії. Він уважає, що це зроблено безпосередньо на наказ голови пресової служби секретаріяту ВР В. Іванини.

Причин усунення йому не подано.

Сенатор Б. Кемпбелл перейшов до республіканців

Вашінгтон. — Сенатор з Кольорадо Бен Кемпбелл, єдиний індіянець в теперішньому складі Конгресу, перейшов з Демократичної партії в Републіканську.

За всю історію Конгресу тільки вісім індіянців стали конґресменами. До того, як у листопаді 1992 року Б. Кемпбелла вибрали сенатором, він п'ять років пробув у Палаті Репрезентантів. Щодо політичної орієнтації, то Б. Кемпбелл є поміркованим, він підтримує поправку про збалянсований бюджет, виступає за обмеження каденцій на виборчих постах, за право жінок на аборти і проти зазіхань на право громадян мати вогнепальну зброю.

Пояснюючи своє рішення, Б. Кемпбелл підкреслив, що воно спричинене не бажанням пімститися і не настроєм. Він довго думав над цим, однак остаточно зрозумів доцільність цього кроку у той день, коли демократи унеможливили прийняття поправки про збалянсований бюджет.

Про своє рішення Б. Кемпбелл повідомив лідерів Демократичної партії і Президента Билла Клінтона. Вони намагалися перемовити сенатора, але це не вдалося.

Вчинок Б. Кемпбелла ще більше змінив співвідношення сил у Сенаті на користь республіканців (54:46).

ІРАК ВІДНОВЛЮЄ ВІЙСЬКОВІ ПІДПРИЄМСТВА

Вашінгтон. — Згідно з новими даними Сі-Ай-Ей, Ірак відновлює свої військові підприємства, у тому числі й ті, що продукують хемічну зброю. Базуючись на цих розвідувальних даних, Білий Дім переконав дипломатів ООН, що ще занадто рано скасовувати антиіракські санкції.

Сі-Ай-Ей, використовуючи засоби космічної розвідки, докладно встановило, що режим Саддама Гуссейна дуже швидкими темпами відбудовує оборонні комплекси та озброює військa новою технікою.

Ще раніше розвідка подала американському Урядові свідчення, що іракська влада витрачає більйони доларів для спорудження нових пишних палаців, при цьому нарікаючи на злидні, в яких нібито через санкції живе іракський народ. Як відомо, зусилля С. Гуссейна, спрямовані на скасування санкцій проти Іраку, активно підтримують Росія і Франція.

Нові факти не залишилися поза увагою в ООН. Маделейн Олбрайт, представник ЗСА в цій міжнародній організації, повідомила, що в Раді безпеки навіть ЗСА матиме підтримку щонайменше десяти голосів. Цього вистачить, щоб унеможливити рішення про скасування антиіракських санкцій.

ВІДБУЛАСЯ ВЕЛИКА РАДА НРУ

Київ (УНІАР). — Голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл підтримав дії Президента України Леоніда Кучми у царині політичних і економічних реформ і виступив за рішуче їхнє втілення. На його думку, Президент має посилити національну безпеку,вимогливіше ставитися до проблем зовнішньої політики та активізувати перебіг аграрних реформ.

На сесії Великої Ради Руху було ухвалено звернення до Президента України, у якому члени НРУ попросили сприяння у доставі до Чеченської Республіки Ічкерія 50 тонн гуманітарної допомоги, що була зібрана активістами цієї організації.

Велика Рада, виступила з ініціятивою вшанувати на державному рівні у 1997 році пам'ять жертв голодів 1921, 1932-33 і 1947 років, а також підтримати ідею створення НРУ Інституту державності і демократії та видавничого концерну, що має об'єднати майже 30 видань національно-демократичного спрямування.

Голова і 14 членів кримського парляменту зрезиґнували

Симферопіль (Р. Р.). — Тут у середу, 1-го березня, на ранньому засіданні Верховної Ради Автономної Республіки Крим таємним голосуванням висловлено недовір'я 14-ом членам Президії кримського парляменту, за що проголосували 58 депутатів автономії. Тоді ж депутати Криму ухвалили рішення про припинення депутатських уповноважень заступників голови Верховної Ради Віктора Межака та Олексія Мельникова, а також голів постійних комісій Вячеслава Балли, Михайла Бахарєва, Андрія Брунса, Михайла Бістрова, Анушавана Данеляна, Юрія Зирянова, Михайла Кукушкіна, Петра Моргунова, Сергія Нікуліна, Юрія Подкопаєва, Геннадія Решетнікова та Федора Снєгірьова. Тут варто нагадати, що дев'ять членів Президії кримського парляменту вже зрезиґнували раніше на вимогу парляменту.

На вечірньому засіданні депутати вирішили провести голосування про передчасне припинення уповноважень голови Верховної Ради Криму Сергія Цекова, попередньо обговоривши цю процедуру у фракціях. Однак ніякого рішення не прийняли, оскільки немає механізму голосування за резиґнацію голови парляменту автономії. Частина депутатів вважає, що закон Автономної Республіки Крим про органи державної влади, який не передбачає відкликання спікера двома третинами голосів, утратив силу, оскільки був ухвалений до прийняття конституції Криму, зразу після серпневого „путчу" 1991 року.

Наступного дня, тобто у четвер, 2-го березня, Сергій Цеков сам подав заяву про свою резиґнацію, як вважають аналітики, не без тиску депутатів. На закритому засіданні, де обговорювалося питання про резиґнацію Цекова, лідер кримських комуністів Леонід Ґрач остеріг депутатів, що усунувши Цекова, „як останнього представника 'Бльоку Росія' ми викличем реакцію радикальних кіл Росії". Резиґнація Цекова прийняли о 5-ій годині, а 6-ій почали висувати кандидатури на посаду спікера. Всі фракції, окрім Курултаю висунули своїх претендентів. Серед них є також і С. Цеков. Президент Криму Юрій Мєшков хотів би бачити на посаді спікера Олександра Флорова, але серед сімох претендентів його нема.

Намагаючись утриматися на своєму пості, Цеков пропонував оголосити на півроку мораторій на будь-які спроби змінити керівництво Верховної Ради Криму, пояснюючи це тим, що справа тут не в Президії і не у парляменті взагалі, а йдеться „про державність Криму", через не зовсім добрі відносини з керівництвом України. Однак, це вже не допомогло, хоча і Мєшков і фракція „Росія-єдність", котра підтримує Мєшкова, тепер підтримали і Цекова. Останньою краплиною стало те, що Цеков у категоричній формі вимагав резиґнації кримського віцепрем'єра Надрія Сенченка, котрий спільно з прем'єром Анатолієм Франчуком відповідає за приватизацію в автономії.

Появилося нове видання про українців у Литві

Джерзі Сити, Н.Дж. - Нове видання — це чепурна 74 сторінкова книжечка з кольоровим зображенням церкви Св.Трійці у Вільнюсі авторства о. д-ра Александра Авраменка п.з.„Церква святої Трійці у Вільні" на тлі історії українців Литви, що появилася у київському Видавництві „Демос "1994 року.

Невелика форматом праця о.А.Авраменка є першим виданням про історію українців Литви в українській науково-популярній літературі, де „систематично обґрунтовано і висвітлено історію української присутності у невеликій прибалтійській державі — Литовській Республіці". Згідно із поданим змістом, події в згаданій праці сягають до початків Великого Князівства Литовського — спільної держави литовського, українського та білоруського народів у XIII столітті й ниткою історичних переживань, проходять до теперішніх часів. Там також найдете показник найважливіших подій, анотований список видань, що стосуються історії українців Литви, та резюме англійською мовою.

Дохід з продажу книжки, яку можна придбати за 8 дол. пишучи до: Alexander Avramenko, 833 North Franklin Street, Philadelphia, Pa. 19123, призначений для підтримки української недільної школи у Вільнюсі.

ТЕРНОПІЛЬ. — Письменники области звернулися до Президента України Леоніда Кучми з листом, у якому висловлено стурбованість активізацією лівих сил. Автори листа закликають Президента розпустити Верховну Раду та закликати народ обрати установчі збори для прийняття нової конституції, уже підготовленої науковцями на основі історичного та світового досвіду.

Зустріч амбасадора України д-ра Ю. Щербака з делеґатами організацій діяспори

Вашінгтон (Б. Ольшанівська). — 27-го лютого ц. р., о п'ятій годині по полудні, в амбасаді України у Вашінгтоні відбулася зустріч-конференція амбасадора України д-ра Юрія Щербака і його співробітників з делегатами деяких українсько-американських організацій. На зустрічі також були присутні два консули України — Віктор Крижанівський з Ню Йорку і Анатолій Олійник з Чикаго. Офіційна конференція тривала дві з половиною години, а опісля д-р Щербак запросив гостей на прийняття до своєї резиденції. Конференція відбулася при прямокутному столі: з одного боку сиділи представники України, а з другого — організацій діяспори.

Спершу д-р Ю. Щербак вручив грамоту-нагороду редакторові Володимирові Біляїву і подякував йому за довголітню співпрацю „Голосу Америки" з радіом „Україна". Потім посол Щербак виголосив інформативну промову, в якій подав політичну, економічну і соціяльну ситуацію в Україні: згадав астрономічну інфляцію, корупцію і злочинність, заторкнув минулу, теперішню і майбутню співпрацю із ЗСА і технічну й фінансову допомогу ЗСА Україні. Накреслив пляни на майбутнє і ролю представництв України в Америці, згадав потребу інформативного центру і друкованого періодичного обіжника у Вашінгтоні. Просив про поміч з „лоббі", перекладами брошур, книжок і статтей, з вивченням англійської мови, як і з контактами в Конґресі і в бизнесовому світі. Порівнював пасквіль „60 хвилин" до комуністичної тактики КГБ. Він поіменно дякував представникам організацій за їхній вклад у допомогу Україні.

Зустріч в амбасаді України: стоять від ліва Б. Ольшанівська, А. Олійник, А, Кравчук, д-р Ю. Щербак і У. Дячук

Серед представників організацій були: Уляна Дячук — предсідник УНС, Анна Кравчук — голова СУА, Божена Ольшанівська — голова АГРУ, Лариса Темпл-Барабаш — голова допомоги олімпійцям України, Іван Олексин — голова УБС, Надія і д-р Зенон Матківські з Фонду Допомоги Дітям — жертвам Чорнобиля, Володимир Боднар з АНЧЕЙН, Асколд Лозинський і Орест Бараник з УККА, Володимир Баранецький і проф. Тарас Гунчак з ККДУ, д-р Степан Ворох — голова Комітету допомоги представництвам України, Володимир Біляїв — головний редактор українського відділу „Голосу Америки", Ігор Ґавдяк з Фонду Україна-Америка, суддя Богдан Футей, Євген Іванців — керівник вашінгтонського бюра УНС та інші.

Після промови д-ра Щербака окремі члени організацій коротко звітували про їхній вклад в допомогу Україні і радили як далі розвивати співпрацю. Першою промовляла Уляна Дячук. Вона подякувала за запрошення, похвалила Президента Кучму за його спроби реформувати економіку України, обіцяла допомогу УНС, зокрема через вашінгтонське бюро, і запросила амбасадора до головної канцелярії УНС в Джерзі Сити і на Союзівку, а дітей з амбасади — на літні табори на Союзівці. Асколд Лозинський сказав, що це наш обов'язок співпрацювати і помагати Україні. Іван Олексин похвалив знаменитому доповідь амбасадора і також запросив його і його співробітників на Верховину, а зокрема на Фестиваль молоді влітi. Проф. Т. Гунчак сказав, що в нас є забагато гетьманів, що наші ресурси зменшилися, що майбутнє народу лежить на плечах наукової еліти і що ми мусимо підшукати талановитих і вчених людей і створити з них „мізковий банк". Редактор В. Біляїв подякував за честь і відзначення грамотою, інформував, що щодня йде в Україну двогодинне радіопередавання „Голосу Америки" і похвалив, що в „Українському Тижневику" можна дістати найважливіші інформації про Україну і з України. Євген Іванців стверджив, що ми не мусимо приймати всі програми чи проєкти, які нам пропонує Уряд ЗСА, але повинні бути більше селективними. Прийнявши програму, ми повинні подбати, щоб там працювали українці з відповідними знаннями, а не люди, які не є компетентними; ми повинні твердо настоювати, щоб переклади були українськомовні, а не російськомовні. Він також згадав, що амбасаді доконечно потрібно професійного громадського зв'язкового („public relations"). Лариса Барабаш з ентузіязмом подала звіт праці в комітеті Олімпіяди, яка відбудеться влітi 1996 року в Атланті, Джорджія, і на яку приїдуть сотні українських змагунів-спортовців. Суддя Б. Футей радив, щоб Україна випустила бонди, які можна було б продавати за кордоном. Д-р С. Ворох сказав, що незалежність України мусить бути відстояна за всяку ціну і що ми мусимо продовжувати допомогу представництвам України. А. Кравчук апелювала до присутніх не забувати про генофон України — про її матерів і дітей.

На кінець д-р Ю. Щербак подякував усім, звернувся до всіх про допомогу і запросив присутніх на прийняття.

Гості були перевезені до резиденції амбасадора, де при вході їх вітали Марія Щербак, дружина д-ра Ю. Щербака, і Зоя Олійник, дружина консула А. Олійника. На прийнятті також була дружина консула Віктора Крижанівського Людмила Крижанівська.

В Україні

ДОНБАС. — На шахті ім. Ізотова 16 шахтарів відмовилися вийти на поверхню, протестуючи проти затримки заробітної платні. Гірники мають намір залишатися у забої доти, доки не отримають зароблені гроші за всі попередні місяці.

СИМФЕРОПІЛЬ. — Політична криза Верховної Ради Автономної Республіки Крим зробила вищий представницький орган Криму недієздатним, а Президент Республіки Крим при нинішніх уповноваженням не в змозі позитивно вплинути на політичні ситуації півострова, вважають керівники Міжрегіонального Бльоку Реформ. У поширеній заяві вони зазначають, що економічна криза в автономії дійшла до межі, за якою можуть початися незворотні процеси повної деградації всіх галузей сільського господарства та курортно-санаторного комплексу.

А. Зленко виступить в Ла Салл університеті у Філядельфії

Філядельфія. — Колишній міністер закордонних справ України, теперішній амбасадор до Організації Об'єднаних Націй Анатолій Зленко візьме участь у дискусії, що відбудеться в середу, 29-го березня ц. р. в Dunleavy Hall (Student Union) Ла Салл університету о год. 6:30 — 8:30 вечора. Тема дискусії — „ООН і проблеми регіонального економічного розвитку". Крім амбасадора Зленка тему цю також обговорюватимуть представники Японії, Індії і Танзанії.

Вечір відбудеться в рамках святкувань 50-ліття ООН, що їх проводить Ла Салл університет. Вступ на програму відкритий. Паркувати авто можна на території університету, біля колишньої школи Василіянок, в'їзд з Ліндлі аве. Додаткові інформації можна отримати в Леоніда Рудницького та Олексія Опанасюка, тел.: (215) 951-1200.

ВІДБУДЕТЬСЯ ШЕВЧЕНКОЗНАВЧА КОНФЕРЕНЦІЯ

Ню Йорк. — Тут в суботу, 11-го березня, відбудеться влаштовувана річно Шевченкознавча наукова конференція із рядом доповідей і за ініціятивою НТШ, УВАН і УНІГУ. Конференція, яка відбудеться в приміщеннях НТШ, 63 Четверта авеню, розпічнеться з приводу похорону активного члена НТШ і сеньйора українських журналістів Івана Кедрина-Рудницького не в год. 4-ій по полудні як було проголошено в пресі, але на годину пізніше, тобто о год. 5-ій по полудні.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК Палата Репрезентантів вирішила зменшити фінансову допомогу для Йорданії, президент Билл Клінтон у телефонічній розмові запевнив йорданського короля Гуссейна, що не дозволить республіканцям здійснити їхній намір. Це стало приводом до ще гострішої критики зовнішньо-політичної діяльности Білого Дому з боку законодавців-республіканців. Виступаючи на конференції, організований міжнародним центром Ніксона, сенатор з Арізони Джан МекКейн назвав усю зовнішню політику президента Б. Клінтона „безпорадною і непослідовною".У свою чергу, демократи і представники Білого Дому звинувачують республіканців в „ізіоляціонізмі" і в підриві головного принципу американського лідерства у світі — фінансової допомоги іншим країнам.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ Палата Репрезентантів прийняла рішення виділити на непередбачені видатки Пентагону 3.2 біл. дол., не збільшуючи при цьому оборонного бюджету, а разом з тим і державного дефіциту. Гроші будуть одержані за рахунок скасування інших, вже застарілих, військових програм.

У СВІТІ

ЮҐОСЛАВСЬКИЙ прем'єр-міністер Радоє Контіч сказав в інтерв'ю для белградського інформаційного агентства ТАНЮҐ, що Югославія не визнає Хорватії і Боснії, якщо боснійські серби не дістануть можливости об'єднатися у конфедерацію зі Сербією. Другою умовою Р. Контіч назвав скасування міжнародних санкцій проти Сербії. Він вважає ці санкції „несправедливими", хоч відомо, що уряд Сербії озброював боснійських сербів і тим спричинив збройний конфлікт у Боснії, що відтак переріс у громадянську війну.

УРЯД ГАЇТІ повідомив про арешт групи осіб, які нібито були членами „змови проти державного ладу". В урядовій заяві з цього приводу говориться, що деякі з 20 заарештованих раніше були тісно зв'язані з режимом Жан-Кльода Дювальє, зокрема колишній посадник Порт-о-Пренсу Франк Ромен та колишній міністер оборони і внутрішніх справ Віллям Регаля.

ХОЧ ОФІЦІЙНІ російські джерела інформації запевняють, що в Чечні „відновлено правопорядок і життя увійшло у нормальну колію", насправді кавказька ситуація залишається дуже гострою. Спостерігачі передбачають, що до античеченської масакри не будуть байдужими Інгушетія і Дагестан. Звідти вже починають надходити повідомлення, що етнічні росіяни в цих республіках опинилися перед загрозою вигнання. Щодо чеченсько-російських переговорів, то вони припинилися після того, як Росія висунула „нереаліс-титчні", на думку президента Джохара Дудаєва, умови, вимагаючи від чеченців негайно скласти зброю і піднести перед Москвою руки.

КОЛИШНІЙ прем'єр-міністер Італії і колишній лідер Християнсько-демократичної партії 76-річний Джуліо Андреотті дістав з рук прокураторів звинувачення у зв'язках з мафією. Справа, очевидно, дійде до суду і відомого політика, скоріше за все, чекає 20-річне тюремне ув'язнення. Головні докази проти нього базовані на численних свідченнях заарештованих членів мафії, які стверджують, що Д. Андреотті 10 років тому увійшов у змову з „Коза ностроє", сицилійською мафією, відтак забезпечував її вигідними урядовими контрактами, а від неї мав підтримку для своєї партії на півдні країни. Судова система в Італії ще не знала подібної кримінальної справи.

ТРОЄ ІРАКЦІВ перейшли через йорданський кордон на територію Ізраїля і попросили політичного азилю. Повідомляючи про цю сенсаційну подію, ні радіо, ні представники ізраїльської армії не прокоментували її. Відомо, однак, які напружені взаємини панують між Ізраїлем та Іраком. Під час війни у Перській затоці Ірак обстріляв ракетами „Скад" цивільні ізраїльські об'єкти, зруйнувавши декілька сотень будинків.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Сомалія — трагічна місія

Евакуацією минулого тижня останніх 3,000 американських морських піхотинців з Могадішу, столиці Сомалії, закінчилася невдала, а то й трагічна, гуманітарна місія допомоги голодуючому населенню цієї африканської країни.

Понад два роки тому вирушили туди перші з'єднання миронсних військ під егідою Організації Об'єднаних Націй, а за ними сотні великих вантажних літаків з медикаментами і харчами. Вже тоді існували сумніви щодо доцільности такої місії з уваги на тотальний хаос в Сомалії, брак будь-якої політичної інфраструктури, розбещеність по зуби озброєних ватажків-самозванців, які встановили собі маленькі територіяльні волості та зводили поміж собою порахунки, часто-густо коштом невинного, зубожілого населення. Але постійні фільмові кадри на західніх телевізійних екранах поголовно вимираючого чорного населення, зокрема безневинних дітей і немовлят, зображення страшної нужди і безоглядних вбивств озброєними бандами не могли не зрушити людського сумління. Запало рішення простягнути руку милосердя.

Вже перші дні висадки міжнародних миросців, у тому числі й коло 25,000 американських вояків різних формацій, на берегах Сомалії в околицях столиці Моґадішу підтвердило цю жахливу дихтомію: населення вітало мироносників, хоч і озброєних в парамілітарному десанті, знаючи, що вони є передвісниками так конечної допомоги у формі ліків і харчів; натомість розбещені банди зустріли пострілами мироносників, знаючи, що їхній приїзд до Сомалії поставить кінець їхній сваволі і грабуванню. Впали перші жертви з обидвох сторін, появились перші симптоми напруження поміж командуванням ООН і різнонаціональними військами. Прийшли перші труднощі з доставою харчів і медикаментів вглиб країни, де фактично голод і пошесті були найбільш поширені. Незнання терену, погана погода і постійна небезпека, яка чигала із засідок автохтонних банд, утруднювали благородну місію. Почали появлятися сумніви чи ця щиро і щедро задумана спроба допомоги знедоленим сомалійцям принесе їм будь-яку користь.

Бачучи безвиглядність ситуації, населення почало втікати до сусідньої Руанди. На телевізійних екранах появились образи, що нагадували декому з нас Другу світову війну — валки знедолених людей, на возах, з мізерним вантажем, прямуючи у безвість та перестрашеними очима споглядаючи назад, чи біда їх не доганяє. Так почався кінець цього може й добре задуманого діла.

Під тиском публічної опінії на Заході, зокрема в ЗСА, визнано остаточну безвиглядність цієї місії і рішено вицофати всі військові з'єднання з околиць Могадішу, що й завершено минулого тижня. Яка болюча іронія — для евакування 3,000 американських морських піхотинців треба було вислати понад 8,000 міжнародних мироносців, майже поголовно американських вояків.

Кінцеві підсумки — врятування від смерти коло 250,000 сомалійців, коштом життя 44 американських вояків, коло 100 інших національностей, понад 2 біл. дол. і понад півбільйона втікачів. А найбільш болюче, — пройшовши це 26-місячне криваве і коштовне коло, в Сомалії залишився безвиглядний статус кво. І так ще одна спроба цивілізованого Заходу допомогти „третьому світові" залишилася безрезультатною.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Микола Руденко

ЛЮТНЕВІ ПАРАДОКСИ

II

В розпорядженні Генерального прокурора є документ, на якому власною рукою Мороза написано:

„Видати 30 мільярдів карбованців за умови, що 10 мільярдів карбованців отримає гр. Смірнов". Голову комісії Верховної Ради в боротьбі з корупцією Г. Омельченка почали звинувачувати, що він нібито намагається облудно зганьбити О. Мороза. Тоді Омельченко прийшов на телебачення й на весь екран показав згаданий документ. Резолюцію й підпис Мороза побачила вся Україна. 30 мільярдів карбованців тоді, коли Мороз з такою дивовижною безоглядністю написав свою необачну резолюцію, становили 500 мільйонів долярів ЗСА, а 10 мільярдів карбованців — 167 мільйонів долярів. Схоже на те, що Мороз позаздрив Звягільському і вирішив його переплюнути. Та ще як! Смірнов — це сліпий інвалід, якому пообіцяли, що його вилікують в Америці. Отож усі оті мільйони буцімто й були призначені на лікування нікому невідомого Смірнова. Просто таки фантастична філантропія — ніде в світі такої немає. Сьогодні ніхто не відає, куди подівся Смірнов (чи його поділи?) — принаймні до Америки на лікування він не потрапив.

Тим часом заступник Генерального прокурора Ольга Колінько в газеті „Новости" скаржиться, що керівництво Верховної Ради з шаленою силою тисне на Генеральну прокуратуру, аби припинити розгляд кримінальних справ О. Мороза та його заступників. Було б нормально, якби на ім'я О. Мороза був виписаний ордер на арешт — справа цілком ясна й не викликає жодного сумніву. Але цього не можна зробити без рішення Верховної Ради, а там комуністи і соціялісти, які покищо є великою силою, не дозволять цього зробити. Маємо іще один парадокс. І треба сказати: парадокс доволі неприємний. Просто вбивчий.

А ось його „модуляція": газета „Новости", подаючи інтерв'ю Ольги Колінько, в 1000 разів зменшила суму, яку намагався привласнити О. Мороз — йдеться вже не про мільйони, а про тисячі долярів. Раїса Руденко процитувала газету „Новости" — і в нашу „Свободу" також, мабуть, потрапила ця „скромна" сума. Отож дозвольте виправити чийсь недогляд. Кому він належить — самій пані Ользі чи газеті „Новости"? Принаймні не Раїсі — вона цитувала правильно. Іще питання: це тільки недогляд чи шахрайство? Хтось, мабуть, намагається применшити злочин О. Мороза. Та хоч 500 тисяч долярів набагато менше, ніж 500 мільйонів — сума все одно достатня, аби за нормальних умов опинитися за ґратами.

Треба сказати ще й те, що 30 січня засідання Координаційної ради в боротьбі з корупцією та організованою злочинністю було присвячено такій темі. Органи правопорядку, як сказав Президент, демонструють свою активність на дрібних злочинцях, а мафіозні боси засіли в найвищих державних структурах і навіть спорудили для себе неприступні фортеці. Завдання полягає в тому, щоб узяти штурмом ці фортеці й розвалити їх до останнього каменя. Не зробимо цього — загинемо.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Фільм „Подорож у сумерки"

„Подорож у сумерки" зветься фільм-монтаж, прем'єра якого відбулася 29-го жовтня 1994 року в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаґо.

Це художня подорож через багате життя поета. Умираючий поет мандрує крізь події свого спустошеного життя. Минуле і сучасне, дійсне і уявлене переплітаються і зливаються в монтаж образів, які доводять, що дар поета є теж його тягарем. Дійсний час завішений, а поет бродить роками, годинами, хвилинами чи місцями через арену свого життя, яка залюднена трьома жіночими постатями — Дівчиною, Жінкою, Мамою, кожна з яких стає жертвою.

Дівчина, — любов якої є невідгучна, — проходить свою страсну дорогу до самознищення і стає символом втраченої молодости поета.

Жінка, — зустрінута в мистецькій ґалерії, стає об'єктом його переслідування і почувань, але коли вона звірюється йому в своїй любові, він байдужий, а любов його банальна. Примусивши себе любити її, він висловлює відчай, розстрій, обдуру. Жінка відходить від нього, коли він її зраджує, але вертається до нього в годинах найбільшої потреби як доглядальниця.

Мама, — яку він довгі роки іґнорував, супроводить його в розшуках самовідкриття. У своїй сповіді мамі поет виявляє свій дар-тягар і зраджує, що власне це обтяжує йому подорож у „сумерки". Поет відкидає безсмертність літератури, а натомість звертається до мами як пристановища призабутого, того притулку на лавці парку під дубами, там, де він мав захист.

Це суть фільму, в якому переплітання художніх образів набирає подоби міту. Творець та режисер фільму — Юрій Миськів, а кінематограф — Олег Федак. Фільм-монтаж є знаменито виконаний, звуково і зорово. Триває менш як годину, як і поетова подорож через призму розпадаючої пам'яті. Матафора подорожі — шлях абстрактний, сполучений стихіями води, вогню, землі та повітря на фоні міста Чикаґо.

Свідомість та творчість зображені як бушуюча вода, пливучі хмари, міняючі світла. Нерухомість, крякання ворон, ритмічне копання ями віщують кінець. Квіти, спалахнуті і самоспалені, означають творчість.

Сам велетень — місто Чикаґо стає метафорою ума поета; поет в пошуках за любимим, відкиненим мандрує через ґранітні маси міських джунґлів. В моменті фізичної смерти поет — Орфей спускається нагий, безлірний у примарній вінді в підсвіт, з якого повернення нема.

Поезія Нюйоркської Групи завершує образи і служить оповідачем фільму. Поезії Богдана Бойчука, Юрія Тарнавського, Юрія Коломийця, Олега Коверка, Марії Ревакович творять словну тканину, через яку Юрій Миськів виявляє нам душу поета. Ця поезія одночасно стає поезією поета.

У ролях виступають непрофесійні сили; лиш роля Мами виконана професійною акторкою. Головна роля припала Андрієві Лятишевському, який позує, зідхає і бездушно, але цинічно-інтенсивно, через защемлені уста виділяє поезію чи веде діялог. Це монотонне напруження добре служить йому у зворушливій сцені, коли поет складає свою сповідну апологію Мамі, прощаючій, виявляє він себе внутрі зляканим дитям, линучим до безжурного світу дитинства. Лідія Крушельницька творить незабутній образ матері, якої всі колишні спроби допомоги, клопотання відкинені сином. В тихому грізному голосі відчуває глядач її розчарування, збентеження, що талановитість дитини затрачена дорослим.

Ролю Груша — голос старомодного поетичного минулого — виконує Роман Тарнавський. Комічно пожирає сцену, спаплюжує модернізм, бо тільки вміє критикувати. Замовкає і уподібнюється з поетом „за коняком".

Зоряна Грабова, як жінка, полюбовниця, опікунка поета в житті, оплакує його по смерті і здійснює, що у з'єднанні зі землею поет досяг безсмертности.

Фільм „Подорож у сумерки„ буде показаний в суботу, 18-го березня, в Дітройті. Фільм можна випозичити в Українському Інституті Модерного Мистецтва, тел. (312) 384-1953.

(Значно скорочений переклад англомовної рецензії Володимира Грушкевича в „Українському Тижневику" з 4-го грудня 1994 року. — Калина В. Помірко.)

Роман Кухар

ПРО БЕЗІМЕННУ АРМІЮ

Іван Буртик, „Тернистий шлях Другої Дивізії УНА". Створення Українського Національного Комітету і Другої Дивізії УНА. Портрети командирів УНА, ілюстрації в тексті, бібліографія. накладом Об'єднання Вояків і приятелів Другої Дивізії УНА, Ню Йорк–Клифтон, 1994, 161 стор.

Про загин незнаних вояків та висипування їм символічних могил відомо, проте ледве чи загалові відомо про трагічний кінець і незнані місця поховань вояків Другої Дивізії УНА під командуванням генерал-хорунжого Петра Дяченка, начальника штабу її Першої Бриґади майора Володимира Гладича й начальника її Другої Бриґади майора Пітулея, що стала насправді „незнаною Армією" у свідомості нашого загалу.

Ще більш трагічна доля від Першої Дивізії УНА стрінула розташовані у Бранденбуржчині в Німеччині дві бриґади Другої Дивізії УНА — інтеґральної частини Української Національної Армії наприкінці Другої світової війни, що її очолював командир Першої і Другої Дивізій УНА генерал-полковник Павло Шандрук.

Тут не доводиться входити у причини занедбаного дослідження ролі Другої Дивізії в загальній структурі УНА, її переконливо з'ясовує чи не вперше на основі приведених джерельних матеріялів автор цієї унікальної великої розвідки Іван Буртик.

Згаданий начальник штабу Першої Бриґади Другої Дивізії УНА майор Володимир Гладич подає важливі інформації довкола її створення: „Першу Бриґаду Другої Дивізії було зформовано з полонених українців, колишніх вояків совєтської армії та з допоміжних поліційних батальйонів. Приймали виключно колишніх вояків, при чому підстаршинам і старшинам на місці роблено короткі усні іспити...

Бриґада ніколи не мала німецької назви, бо з німцями жодних зносин не вдержувала, аж до часу прибуття на фронт в Чехії. Під час організаційно-вишкільного періоду в Німеку й вишкільного в Ґляцу (Бранденбурзька округа), Бриґаду підпорядковано командирові УНА генералові Павлові Шандрукові, який в організаційно-вишкільному часі (майже 6 тижнів) в Німеку відвідав Бриґаду 3 рази. Генерал Шандрук призначив командиром Бриґади полковника генерального штабу Петра Дяченка".

Про долю вояцтва Другої Дивізії наприкінці війни автор подає ось що: „Ніхто не має інформації про тих з Другої Дивізії, що пробивалися на захід. Від уцілілих свідків довідуємося, що багатьох большевики виловили, частину з них розстріляли на місці, інших заслали в табори примусової праці, а невеликій частині пощастило дістатися до Баварії".

Майор В. Гладич докоряв членам формацій 1 УД УНА, що вони не знали або не спромоглись довідатися про існування та трагічний кінець Другої Дивізії УНА. А вона ж, твердив Гладич, ідентична з протипанцерною Бриґадою, що мала назву „Вільна Україна" до часу її перебування в резерві панцерного Корпусу. Ще перед присягою на вірність Україні полк. Дяченко отримав наказ від ген. Шандрука перейменувати його Бриґаду на Другу Дивізію.

Залишаються деякі неясності щодо взаємовідносин між Першою та Другою Бриґадами Другої Дивізії. Вияснення можна знайти у природі німецького армійського командування, недовірливого до чужих формацій при німецькій армії. Їх вдержували, із правила, меншими відділами, на деякій віддстані одних від одних. Для прикладу, Другу Бриґаду майора Пітулея, що складалась переважно з націоналістичного активу, заквартирували в Бранденбурзі, тоді як першу Бриґаду полк. Дяченка, складену головно з підсовєтського вояцтва, віддалили на 60-70 кілометрів від Другої й перекинули на дальші сотні кілометрів до Ґляцу в Чехо-Словаччині. Одну і другу бриґади Другої Дивізії кинули німці під час їхніх останніх судорогів на протибольшевицький фронт перед Берліном, де обі бриґади, неспівмірно до переважаючих совєтських сил, зазнали розгрому та, сливе, поголовного знищення. Тут ідеться про втрату тисячів наших вояків ув останні години війни й уже в повоєнний час.

Праця „Тернистий шлях Другої Дивізії" Івана Буртика кине жмут світла на характер і склад Української Національної Армії під час Другої світової війни, куди входили Перша УД УНА — 13 тисяч вояків, Друга УД УНА — 7,500 вояків, Вільне Козацтво під командою полк Терещенка — 700 вояків, Запасна Бриґада в Данії — 5,000 вояків, Бриґада отамана Бульби-Боровця — 400 вояків, два піхотні полки в Бельгії і Голляндії — 2,500 вояків, Українське Визвольне Військо — 80,000 вояків та всі вояки українці, підлеглі головній команді німецької армії (Оберкоммандо дес Герес), в цілому близько 200,000 вояцтва, яке, через брак часу, не введено у склад УНА. Нове видання Об'єднання Вояків і Приятелів Другої Дивізії УНА варто кожному, кому на серці доля рідних, полеглих на полі слави, уважно простудіювати.

Д-р Степан Вовканич

ЗА СЦЕНАРІЄМ, НАПИСАНИМ БОГОМ, РОЗПАЛАСЯ ІМПЕРІЯ ЗЛА

II

Хотів би, аби світ замислився над українським дивом. Бо не йдеться про відродження держави, яку Московія впродовж віків не лише нищила, а й присвоїла її ім'я, приписала собі її древню історію, не йдеться про ліквідацію нею на українській землі козацької республіки, демократизм якої визнала Европа, чого не могли втаїти навіть „основоположники марксизму–ленінізму", не йдеться про жертви інтелектоциду та геноциду, які большевики зуміли приховати; жертви Другої світової війни, в якій український нарід зазнав до того ж чи не найбільших у світі втрат, воюючи на обидва боки — з нацистським і большевицьким фашизмом. Не про це мова тепер. Я веду розмову про нерозуміння світом (чи небажання усвідомити) ролі національних, духовних домінант у розпаді найбільшої і найжорстокішої імперії нашого часу, надання переваг матеріяльним (економічним, мілітарним) факторам розпаду. Йдеться про недооцінку тих тонких соціяльно–психологічних (коґнітивних) структур нації, які за умов найвитонченішої державної їх руйнації, залучення для цього найсучасніших досягнень науки, великої большевицької ентропійности у суспільстві все таки не втратили притаманні її ментальності ціннісні орієнтації загальнолюдського виміру. Йдеться про благодать впливу на землю цієї неґентропії, завдяки якій інформаційне поле може об'єднати православних і католиків у вірі та любові як християн. Йдеться про ті соціяльні резерви звільнених народів Східньої Европи, які можна було б залучити (при їх вивченні) для творення спільної европейської родини. Нарешті, йдеться про опрацювання нової філософії розуміння рухомої рівноваги вартостей тріяди „національне — загальнолюдське — космічне" для розвитку людського роду в цілому.

Заслуговує адекватної оцінки Хресна дорога українського народу до своєї державности, який знову підняв свій Хрест на передніх рубежах Европи. Його ніша і ноша нині — це передовсім збереження християнських цінностей Вселенської Церкви, надання рівноваги національним і загальнолюдським вартостям, що захиталися. Але саме вони становлять духовну основу формування особистостей, без них немає ні народу, ні нації, ні демократії, ні єдиної Европи, ні суспільного поступу роду людського. Український народ саме тому відродив катакомбну Греко–Католицьку Церкву, що вона найбільше зберегла його традиції, ментальність, започаткувала реальний екуменічний рух, що ґрунтувався на розумному консенсусі щодо збереження традицій церковного обряду і приналежності церкви. Однак ще й сьогодні ця Церква не має належного розуміння з боку Вселенської.

Україна, яка звільняється від колоніяльного гніту, не є в аванґарді інформатизації суспільних процесів, не має розвиненої мережі наукових центрів вивчення духовного, зокрема релігійного, життя і конфліктних ситуацій, які інспіруються ззовні, між релігійними конфесіями. Невеликим є її корпус тих письменників, мислителів, художників, які творять духовно–теологічний напрям у сучасній літературі, філософії і кінематографі. Однак наш досвід може бути цінним для історії і соціяльної практики людства як унікальний приклад збереження для всесвітньої культурної мозаїки духовної нитки нищення народу. Україна відстояла і далі виборює право на батьківську віру, на історичну пам'ять, на національну ідентичність — рідну мову, культуру, традиції. І це діється у сьогоднішніх ситуаціях, коли чужою знаковою системою хочуть підмінити генетичний код нації, символи народу, який дав назву державі, що за площею, населенням рівняється Франції.

Я прошу вибачення за дещо довгий пасаж, але він потрібний, аби зрозуміти особливість менталітету народу, який, успадкувавши від Голіята третю у світі за потужністю військову термоядерну міць, добровільно від неї відмовляється, вимагаючи від світової громадськости лише адекватної допомоги позбутися її. Нас мають цікавити не лише радіяційні, екологічні наслідки чорнобильської катастрофи, а й Чорнобиль духовний, тобто ширші соціяльні, соціяльно–політичні, соціяльно–психологічні, історичні причини трагедії та муки відродження українського народу взагалі. І не лише його.

Світові треба знати, чому і якою ціною ми вижили. Світ не повинен забувати, що є ще народи, які хочуть звільнитись від тенет зла (якщо це не тенети імперії зла). І нам є багато що сказати народам, які творять свою державність і хочуть стати рівноправними членами світового співтовариства. Однак наголосимо на найголовнішому і лише у контексті першооснови будь–якого починання, найперше, наукового, яку до нас доносить Біблія, — спочатку було СЛОВО. Осмислимо по–новому цю істину з позиції універсалізму триєдности „національного — загальнолюдського — космічного" у просторовому і „минулого — сучасного — майбутнього" у часовому вимірах.

Україна вижила насамперед тому, що Бог безпосередньо і через нашого великого поета Тараса Шевченка поставив перед нами незбагненний на Землі і у Космосі скарб — Слово. Бог поставив Слово спочатку і перед всіма, а Шевченко — перед нами, українцями. Бог завжди діяв через своїх посланців. На Вкраїну він післав поета, який не був Ангелом, але став Пророком нації, Провідником загальнолюдських вартостей — правди, волі. Він поставив перед нею віще слово як частину незбагненного цілого Вселенського Слова.

Шевченко у поемі–посланні землякам „І мертвим, і живим, і ненародженим..." вселюдно розкодував триєдиність живої нитки буття народу як нації, ролю слова як духовної, інтелектуальної субстанції, універсалізм прямого і зворотного зв'язку поколінь як домінанти соціяльної генетики розвитку. Бо основним елементом, який пов'язує і оживляє цю тріяду, є слово. Лише через слово, що стало інформацією, сучасники можуть почути голос минулого і говорити з майбутнім. Саме завдяки розвиткові засобів закріплення і акумулювання слова в матеріяльних носіях інформації пізніше були виділені певні історичні етапи становлення культури та науково–технічного проґресу, пов'язані відповідно з винаходом та застосуванням писемности, книгодрукування і сучасної безпаперової інформатики на базі комп'ютерної технології. Універсалізм дії інформації, інформаційне посилення триєдиности духовного зв'язку поколінь відбувається через освіту, науку, релігію, різні види мистецтва, музику, матеріяльну культуру, традиції, а також на біологічному (генетичному) рівні.

Отже, соціяльна генетика розвитку виявляється через інформатику слова. Однак вона можлива лише за умов наявности трьох невід'ємних елементів системи передачі інформації — джерела інформації, каналу її передачі та приймача. Порушити органічність взаємозв'язку цих елементів — значить зловмисно підмінити своїм зразком природу і передачі інформації між людьми, з покоління в покоління. Ми знаємо гріх за вбивство людини, але рідко витає між нами дух каяття за смерть народу через вбивство чи абсорбцію його слова. Чи не тому противники державности України ціляться передусім у наше слово? І чи не є це бідою всіх постколоніяльних країн? І чи не пора їх народи звільнити від цих мук і зняти з Хреста?

За цих умов соціяльної несправедливости саме у духовній інформаційній природі розвитку українці шукали і шукають першооснову національної ідеї як складного феномену не лише незнищенности народу в минулому, а й фундаменту його сучасного державотворення і перспективности розвою; як, власне, національної і разом з тим універсальної парадигми розвитку всіх народів, що утверджують свою самостійність на світовій арені в умовах інформаційної імперської бльокади та шовіністичного спротиву з боку сучасних Жириновських. Саме ці реальні факти нового підходу до духовних ознак нації як клітини світового роду, нового системного розуміння національного, загальнолюдського і космічного у процесах розвитку ще не знайшли належної уваги ні громадської думки, ні науковців, суспільствознавців-філософів, політологів, соціологів. І Академія могла б опрацювати своє бачення проблеми.

(Продовження буде)

Л. Кравчук започаткував українознавчі студії в Єйлі

Перший Президент України Леонід Кравчук 25-го і 26-го січня був почесним гостем Єйл університету в Ню Гейвені, Конн., де започаткував програму українських студій фундацією д-ра Григорія Чопівського. В тій справі Л. Кравчук мав зустріч із Президентом Єйл університету Ричардом Левіном, де дискутовано встановлення зв'язків між Україною і університетом. Участь в розмові брали: д-р Григорій Чопівський, фундатор мільйонового фонду, проф. Майкл Голквіст, голова програми українських студій, і проф. Роман Куць, професор Єйл університету. Заключено нову програму студій в престижевому університеті. Використовуючи час в часі полудня, Л. Кравчук мав зустріч із студентами міжнародних студій.

По приїзді до Ню Гейвену Л. Кравчук мав товариську зустріч із українськими громадянами, які співпрацювали у його візиті, де були присутні, крім його дорадників, проф Р. Куц, Йосип Левицький і Ліда Фіцалович.

Дня 26-го січня, о. год. 4-ій по полудні Л. Кравчук мав доповідь в правничій школі Єйл університету на тему „Етнічний конфлікт в Україні" для студентів і загальної публіки. З тої нагоди скористали багато українських громадян Ню Гейвену, Гартфорду і Бриджпорту. Перекладачем був парох української католицької церкви в Ню Гейвені о. Павло Лунів, який справно вив'язався із свого завдання. У своїй лекції Л. Кравчук представив хронологічні події, які довели до проголошення незалежної України, як також до часу вибору нового Президента Леоніда Кучми.

Нав'язуючи до теми лекції, Л. Кравчук підкреслив, що всі меншини в Україні мають запевнені права для свого розвитку і бажав би, щоб подібні права були встановлені для українців в інших державах колишнього Союзу. Зокрема зупинився на жидівському питанні та стосунках із Ізраїлем, з яким в теперішній час є дуже добрі відносини. Критично засудив програму Сі-Бі-Ес „60 хвилин", згадав, що він буде мати інтерв'ю в тій справі.

Із ряду запитів до Президента слід згадати відповіді на питання: релігійне становище в Україні, ревізія кордонів, зникнення деяких політичних діячів і про міжнародну торгівлю.

В Єйлському університеті (зліва): о. П. Лунів, д-р Й. Левицький, Л. Кравчук, проф. І. Телюк і проф. Р. Куч.

Проблема релігійна в основному є спричинена не канонічними справами, але зосереджується на храмах, бо часом в одній місцевості є три різні віросповідання, а є лише одна церква. Для канонічних справ повинна бути створена окрема рада із представників віровизнань, для полагодження майна — окрема адміністраційна одиниця. Відносно питання кордонів, Україна не претендує на ніякі землі, хоч в теперішніх кордонах не є охоплена ціла територія. Міжнародна торгівля, пов'язана із економічною кризою, є наслідком переходу із плянової системи в ринкову.

Україна не спромоглась ще створити ринку збуту, хоч має деякі продукти і сировці на експорт. Україна економічно була частиною Союзу, центром якого була Москва, де пляновано і закінчувано фазу продукції і її розподілу між домашнім і заграничним ринком.

26-го січня увечорі Л. Кравчук був почесним гостем на прийнятті у відомому Єйлському ресторані, де було присутніх понад 30 професорів із славістичного, історичного і економічного департаментів. Господарем і перекладачем був д-р Григорій Чопівський. Від української громади були запрошені: о. парох П. Лунів, проф. Роман Куц, д-р Йосип Левицький і проф. Іван Телюк..

Прийняття молитвою відкрив о. П. Лунів, відтак єльський чоловічий російський хор, зложений із студентів, відспівав ряд українських колядок і пісень, дві російські і одну грузинську, а на закінчення „Многая літа" Президентові Кравчукові.

Після вечері присутні професори мали нагоду дискутувати різні політичні і культурні питання „з першої руки". Деякі питання варто згадати, як відносини із Кримом, Єльцин як демократ, відносини з Америкою, з Росією і теперішня ситуація в Україні. На думку Л. Кравчука, Крим потрібно розглядати із двох різних сторін — як автономну республіку в границях України, окремо — Чорноморську фльоту і Україну. Першу проблему до певної міри тепер устабілізувалось, проблему фльоти не буде легко розв'язати. Єльцин як демократ залишився лише для західнього світу, але внутрі загубився у „великій і могутній Росії". В теперішній час його становище є дуже критичне, коли зважити, що багато його прихильників від нього відступили і він є в конфлікті з армією, яка себе скомпромітувала в Чечні. Не було б великою несподіванкою, коли б в Росії прийшов переворот.

Тепер в Україні є 38 партій, але ні одна з них не має ясної плятформи. В такій ситуації тяжко щось конструктивного осягнути, існує схід і захід, основна ціль допровадити до консолідації суспільства. Аналіза поодиноких справ з „першої руки" була цікавою лекцією для академічного світу в Єйл університеті.

Вечір офіційно закрив проф. М. Голквіст, голова програми українських студій, дякуючи першому українському Президентові Кравчукові за його візиту, і порівнюючи його до першого президента Америки Вашінгтона, якого портрет якраз висів над головою Кравчука.

Проф. Геддіс Смит, голова програми міжнародних студій, привітав Л. Кравчука і підкреслив збіг обставин, бо в тому самому часі відкрито в університеті будинок для міжнародних студій.

Встановлення фонду Чопівських в університеті уможливить студентам з України завершувати студії докторським і магістерським ступнями, як також відбувати наукові конференції на тему українських питань.

І. Телюк

Менор Джуніор Коледж святкує день Незалежности

Отець В. Сівінський, Сестра Марія Франциска, ЧСВВ, директор СОУК Менор Джуніор коледжу і студенти з України після Служби Божої з нагоди святкувань 22-го Січня.

Менор Джуніор, заснований Сестрами св. Василія Великого у Дженкінтавні, Па., зберігає українські традиції, защіплює студентам знання і любов до історії України, відзначуючи знаменні події. У понеділок, 23-го січня, скромно відсвятковано день проголошення незалежности 1918 року і сполуки земель України 1919 року.

В серпні 1991 року з Божої волі наші мрії сповнилися — Україна стала незалежною. Тому спільнота коледжу склала Господеві особливу подяку за його дар волі для українського народу.

Вполудне каплицю академічного будинку коледжу заповнили Сестри, професори, працівники коледжу та студенти, зокрема шість студентів з України, які навчаються в Менор Джуніор Коледжі. Присутніми були: Мати настоятелька ЧССВВ Сестра Міріям Кляра, президент коледжу Сетра Марія Кекилія, ЧСВВ, директор СОУК Сестра М. Франциска, ЧСВВ, бібліотекар Василіянської бібліотеки Сестра Анна Марія, ЧСВВ. Службу Божу в українській мові відправив і виголосив змістовне слово о. Василь Сівінський, який недавно прибув з України. Всі присутні відповідали Службу Божу.

Христина Прокопович, куратор Музейної збірки СОУК, подбала про звукозапис пісні „Господи, помилуй нас" Тараса Петриненка з Києва, яка прозвучала після Служби Божої.

Сестра М. Франциска повідомила, що кожної суботи о год. 5.45 о. В. Сівінський буде відправляти Службу Божу в українській мові в каплиці академічного будинку.

Цього ж дня для учасників святкування відбувся спільний полуденок.

Анна Максимович

Е. Мізюк — член Етнічної Ради

Губернатор Ню Джерзі Кристін Тодд-Вітман іменувала Юрія А. Мізюка, сина Онуфрія та Ірени Мізюк на члена Етнічної дорадчої ради Ню Джерзі, як посередника в українсько-американській громаді у цьому стейті.

До його обов'язків належатиме дораджувати губернаторові у етнічних справах та організовувати етнічні фестивалі продовж року.

Ю. Мізюк закінчив „Школу Українознавства" при Українському Народному Домі в Трентоні та є колишнім членом Пласту. Він є членом 116-го Відділу Українського Народного Союзу в Трентоні.

Від 1982-го до 1986-го року Ю. Мізюк був членом Управи Українського Народного Дому в Трентоні. Продовж 1986-89 років він був членом місцевого Комітету Тисячоліття Християнства України, що поставив гранітний пам'ятник у формі великого тризуба в місцевому парку ветеранів Гамілтону, Н.Дж.

Він служив в американській морській піхоті. У 1987 році він став членом Українських Американських Ветеранів (УАВ) та служив в крайовій Управі три роки. Ю. Мізюк є тепер активним у громадському житті, як стейтовий командир УАВ в Ню Джерзі.

Ю. Мізюк вже мав можливість зустрічатися з губернатором через свою працю в організації ветеранів та зорганізував дві проклямаційні церемонії для української громади. Він виявнює, що його кандидатуру то Етнічної ради підтримали різні українські організації, республіканські політики, стейтовий відпоручник ветеранських справ та командири інших американських ветеранських організацій у Н. Дж.

Ю. Мізюк просить представників всіх українсько-американських організацій в Ню Джерзі тримати з ним контакт та вислати плян праці своєї групи на адресу: George A. Miziuk, P.O.Box 13, Windsor, N. J. 08561; tel. (609) 394-4824.

В Менор Коледжі відбудеться ЕКСПО писанок

Дженкінтавн, Па. — ЕКСПО писанок, щорічна традиційна імпреза Студійного Осередку Української Культури Менор Джуніор Коледжу відбудеться в неділю, 26-го березня, від полудня до 5-ої год. по полудні.

ЕКСПО включатиме: писанки, показ майстерности писання писанок, виставки народних традицій, великоднє печиво та цікаві речі на подарунки. Діти виводитимуть гаївки. У кафетерії можна буде закупити перекуску. Вступ для дорослих 2 дол., для дітей 50 ц.

По додаткові інформації слід телефонувати до Христини Прокопович, куратора Студійного Осередку Української Культури Менор Джуніор Коледжу, 700 Факс Чейс Рд., Дженкінтавн, Па. (215) 885-2360.

ПОДЯКА
Замість квітів на могилу

бл. п.
МИКОЛИ КУЛИНИЧА

слідуючі особи зложили на „Нев'янучий вінець" через Фонд Медичної Допомоги України при Крайовій Управі СУМ-А для обласної дитячої лікарні жерта Чорнобиля у Львові:

Кулинич Любомир	$150
Кулинич Петро	100
д-р Салак Василь	100
Хоманчук Микола і Анна	100
Кулинич Андріяна	50
Кулинич Лариса	50
Крумшин Александра	30
родина Мартинів	25
Разом	$605

Повищу суму передано на руки координатора Фонду д-ра Ореста Козіцького: 469N. Broadway, Yonkers N.Y. 10701.

Щире українське спасибі.
дружина — НІНА КУЛИНИЧ

Помолімось за наших друзів

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Добродіїв Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. декан Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію у понеділок, 13-го березня 1995 року, о год. 9-ій ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці, в Озон Парку, Н.Й., за Блаженнішої Пам'яті:

д-ра прав ОРЕСТА В. БЕДРІЯ, мол.
МИХАЙЛИНУ ІСЬКІВ
інж. РОМАНА КОСА
ІВАНА КУСОГО
ЯРОСЛАВУ ОРЕНЧУК
д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО
інж. БОГДАНА РАКА
ІВАНА СМІГУРОВСЬКОГО-СНІГУРУ
ЯРОСЛАВА ЧАЙКІВСЬКОГО
проф. МИХАЙЛА ЧОРНОДОЛЬСЬКОГО
ІВАНА ЧАРТОРИЙСЬКОГО
СТЕПАНА і КАТЕРИНУ ШИПИЛЯВИХ

Всіх Жертводавців ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів. Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатися з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Добродіям ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

В П'ЯТУ СУМНУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ і БРАТА

бл. п.
о. ЮЛІЯНА ОСАДЦИ

будуть відправлені поминальні св. ЛІТУРГІЇ

в неділю 12-го березня 1995 р. в церквах:
Глен Спей, Н.Й.;
Стемфорд, Конн.;
в понеділок 13-го березня 1995 р.
св. Михаїла, Йонкерс, Н. Й.;
св. Івана Хрестителя, Танаванда;
отців Василіян, Торонто, Канада.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

У глибокому смутку:

дружина	— СТЕФАНІЯ
дочка	— ОКСАНА з мужем РОМАНОМ
син	— СТЕФАН
внучка	— ЛІСЯ з мужем МАРКОМ
сестра	— НАДІЯ в Україні.

В 5-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.
МАРІЇ ЛАМПІКИ-МАРІЧКИ

відправиться СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

в п'ятницю, 10-го березня ц.р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.
в понеділок, 13-го березня о год. 8:30 ранку в соборі Вхд. в храм Пресв. Богородиці — Н. Порт, Фла..

Про молитви просить
родина — ЛАМПІКИ

Українсько-Єврейське Товариство
запрошує громадянство на

ДОПОВІДЬ

яку виголосить Київський журналіст

ІЛІЯ ЛЄВІТАС

голова „Єврейської Ради України"

тема доповіді:

ЄВРЕЙСЬКО-УКРАЇНСЬКІ СТОСУНКИ СЬОГОДНІ, ТА ЯК ЇХ БАЧИТЬ „CBS"

Доповідь відбудеться в
середу 15-го березня о год. 6-ій вечора в залі НТШ
при 63 Четверта Авеню в Ню Йорку

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

142 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003. Tel.: (212) 505-1765 • FAX (212) 475-6181

ЗВИЧАЙНИЙ З'ЇЗД КРАЙОВОЇ РАДИ

відбудеться в
суботу 1-го квітня 1995 р. о год. 1-ій по пол.
у власній домівці при 142 2-га Авеню в Ню Йорку, Н.Й.

ПРОГРАМА

1). Відкриття.
2). Прийняття програми з'їзду.
3). Вибір Президії.
4). Вибір Номінаційної Комісії.
5). Відчитання протоколу з останнього З'їзду.
6). Дискусія над протоколом і його прийняття.
7). Звіт Президії Крайової Ради та Екзекутиви УАКРади.
8). Звіт Контрольної Комісії.
9). Запити і дискусія над звітами.
10). Уділення абсолюторії уступаючій Президії Крайової Ради.
11). Звіт Номінаційної Комісії та вибір Президії Крайової Ради.
12). Затвердження бюджету.
13). Плян праці на наступну каденцію.
14). Різне.
15). Закриття З'їзду.

Володимир Сохан
діючий місто-голова К.Р.

Д-р Роман Борковський
секретар К.Р.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці з невимовним жалем ділиться з Членами й Українським Громадянством в діяспорі й Україні, що в суботу, 4-го березня 1995 р. в пообідніх годинах, після короткої недуги відійшов у вічність на 99 році життя, в лікарні Нюарк Бет Ізраель

бл. п.
ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ

найстарший дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка, доктор гоноріс кавза Українського Вільного Університету, визначний журналіст, історик, політичний діяч.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 10-го березня 1995 р. о годині 7:30 вечора, в похоронному заведенні Бромірскі, 221, Воррен стріт в Джерзі Сиcті (між Ґрент і Воррен стріт).
ПОХОРОННІ відправи відбудуться о годині 9:30 ранку, у церкві св. Юра в Ню Йорку. Після Заупокійної Служби Божої тіло Покійного буде похоронене на цвинтарі св. Андрія у С.Бавнд Бруку.

ВІЧНА СЛАВА І ПАМ'ЯТЬ ВІДДАНОМУ СИНОВІ УКРАЇНИ!

Головна Рада НТШ
Управа НТШ в Америці
Історично-Філософічна Секція НТШ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в неділю 20-го лютого 1995 р. упокоїлася в Бозі на 91-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ І ТЕТА

бл. п.
СОФІЯ ҐУРАЛЬ

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС відбулися у вівторок і середу у похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку. ПОХОРОННІ відправи відбулися в четвер 25-го лютого 1995 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Оливна Гора у Месбет, Н.Й.

У глибокому смутку:

донька	— ОЛЬГА з мужем ІВАНОМ БАЛКОМ і дітьми АНДРЕЄЮ МУДРОЮ, СОНЕЮ БОЗЕ, ІВАННОЮ ФЕДОРЦІВ і їх родинами
син	— ЙОСИФ з дружиною ІРИСЕЮ і дітьми: ЙОСИФОМ і АДРІЯНОЮ і їх родинами

як також ближча і дальша родина в ЗСА і в Україні.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Бібліотека — обличчя університету

Бібліотека Національного Університету „Києво-Могилянська Академія" була створена у лютому 1992 року, коли після 175 років вимушеної перерви відновила свою діяльність Києво-Могилянська Академія як міжнародний незалежний університет.

Бібліотека, як і славетна академія, має свою історію. Кілька днів перед смертю Петро Могила склав заповіт, за яким вся його бібліотека була передана Київській Колеґії. До бібліотеки перейшла і книжкова колекція Йова Борецького. На початку XVIII століття багато книг подарували бібліотеці такі діячі культури й освіти, вихованці академії, як Варлаам Ясинський, Теофан Прокопович, Данило Туптало, Кирило Флоринський. Багато книжок подарував бібліотеці історик М. М. Бантиш-Каменський. Бібліотека являла собою зібрання світового значення. Сюди надходили книги з видавництв України, Росії, Білорусі, Лондону, Риму, Варшави, Амстердаму, Гамбурґу та інших міст і країн світу.

Той фонд, який історично належав Києво-Могилянській Академії, тепер зберігається у Центральній Науковій Бібліотеці ім. В. І. Вернадського Національної Академії Наук України.

Коли створювалася сучасна бібліотека, не було жодної книжки, жодної полиці. Сьогодні фонд наукової бібліотеки Національного Університету „Києво-Могилянська Академія" містить понад 200,000 томів, біля 300 назв періодичних видань. І це в значній мірі завдяки допомозі багатьох фондів, організацій, бібліотек, дарам друзів академії усього світу. До бібліотеки передали свої колекції президент університету В'ячеслав Брюховецький, поет Дмитро Павличко, науковці Віра Рінберґ та Валерій Заїка-Новацький, князь Володимир Старицький та багато інших; значну допомогу надали Національна Парляментарна Бібліотека України та Конґресова ЗСА, Інститут Крібла, Sabre Foundation ta Brother's Brother Fund (підручники Mc Graw-Hill Pub. Co.) з Америки та багато-багато інших інституцій чи осіб, яким ми дуже вдячні.

Користуючись нагодою, хочемо подякувати українській громаді в Америці, Канаді, Австралії, Европі, людям, які сприяли встановленню бібліотеки і формуванню бібліотечного фонду.

Ми вдячні Ігореві Мухінові та Богданові Ясінському з Бібліотеки Конґресової бібліотеки ЗСА за їхню допомогу у формуванні бібліотечного фонду чужими виданнями з історії, філософії, літератури, мистецтва, які стали у великій пригоді науковцям та студентам Національного Університету „Києво-Могилянська Академія", Юрієві Паславському за цінну колекцію, яка стане вагомим внеском до фонду нашої бібліотеки, Тані Витвицькій (Sabre Foundation) за допомогу книжками з історії цивілізації, підручниками англійської мови, Ларисі Онишкевич, Любі Юрчик, Любомирові Винареві, Григорієві Малиновському, Михайлові і Любомирі Палій, Аді Кулик, Левкові Майстренкові, Дмитрові Онищенкові, Зені Головач за передану книгозбірню Ярослава Головача, Володимирові Чубатому, родині Тутецьких, Василеві і Докії Гриньків, Ярославові Федоріву, Мирославові Ставничому, Тарасові Гунчакові, Вірі Боднарук, Зірці Воронці, Денисові Солтисові, Олексієві Коноваловi, Марії Латушевській, Ніні Синявській за передачу вибраних праць її чоловіка Антіна Синявського, Вікторії і Михайлові Семенцям, Ніні Михалевич, М. і Ф. Галабарів, Іванові Завгородньому з Канади та Америки; Аркадієві Жуковському з Франції, Дмитрові Чубові з Австралії, Канадському Товариству Прихильників Руху, Товариству Української Мови ім. Т. Шевченка в Америці, Товариству „Червона калина", Товариству Петра Могили в Америці, Канадському Інститутові Українських Студій, Альбертському університетові та багаточисленним друзям академії та бібліотеки. Біля 11,000 томів унікальної колекції передає в дар бібліотеці університету д-р Теодозій Онуферко з ЗСА.

Багато літератури ще знаходиться в опрацюванні, тому просимо вибачити, якщо не згадали всіх наших друзів, обов'язково це зробимо в наступній інформації.

Але в бібліотеці є багато проблем. Поданий проєкт на фінансування комп'ютеризації до Фонду Джорджа Сороса. Вже в цьому році бібліотека буде мати комп'ютери, але це ще не розв'язує всіх проблем щодо сучасного рівня. Бібліотеці бракує сучасного бібліотечного обладнання, меблів, стелажів, копіювальної техніки, відео-авдіо апаратури, пристроїв для захисту фондів, мікрофільмування, компакт-дисків тощо.

Ми хочемо, щоб із стін нашого університету виходили висококосвічені люди, які будуть визначати політику, економіку, культуру нашої держави, тож університетові потрібна сучасна бібліотека з відповідним фондом та технічним обладнанням. Ще раз дякуємо за допомогу і сподіваємося на відгук всієї української громади за кордоном, яка вболіває за відродження славетної академії.

Тетяна Ярошенко,
директор бібліотеки

Наша адреса: Україна, 254070, Київ, вул. Сковороди, 2. Наукова Бібліотека Національного Університету „Києво-Могилянська Академія"; тел.: 416-60-35, 416-60-55; факс: 416-50-16; e-mail: brioukh@kma. courier. Kiev. Ua.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Традиційна різдвяна „Ялинка" у Випанні

Від перших днів відновлення відділу юнацтва, а опісля Осередку СУМ у Випані, Н. Дж., відділ поставив собі завдання, що крім програмового виховання буде втримувати і розвивати наші народні традиції. Одною з гілок збереження наших традицій є святкування Різдва Христового, яке до глибини пов'язане з нашими національними почуваннями. Це можна сміло назвати не гілкою, але незломним оборонним муром, об котрий розбивалися пляни наших ворогів, що намагалися до коріння нас знищити. Ми можемо вже тепер казати що це їм не вдалося у великій мірі завдяки тому, що з кожним святом Різдва Христового відроджувалася віра в краще майбутнє нашого народу. Цінить і розуміє вагу того свята наш Осередок СУМ у Випані і тому з року на рік влаштовує традиційну різдвяну „Ялинку", яка зображує народження Христа Спасителя і з тим пов'язаний наш народний звичай.

Цього року „ялинку" влаштовано 15-го січня 1995 року. Свято відкрив і провадив програмою головний виховник юнацтва Михайло Козюпа. У вступному слові він звернув увагу на важливість свята, підкреслюючи при тому, що кожний з нас повинен знати з якого коріння він походить

Першою точкою мистецької програми був „Танець сніжинок", в котрім брало участь 10 дівчаток з роїв суменят і молодших юначок. Танець підготовила Христина Биц при допомозі хореографа Володимира Юрченка. Чудові строї „сніжинок" і бездоганне виконання танку з першої хвилини ввело глядачів у святочний різдвяний настірй. Слідучою точкою була „Ялинка трьох зірок". Сценка зображувала зиму з усіма її прикметами: була там снігова баба, хмарка, зайчик і три зірки. Сценку приготовила Х. Биц, а строї шила Линда Клебан. У третій точці група старших юначок під дириґентурою М. Козюпи заколядувала чотири коляди: „Спи Ісусику", „На Різдво Христове", „Щедрик" і „Діва Марія". Слідуючою точкою була сценка „Вже зійшла зоря". Сценку підготовила виховниця Анна Дозд, а виконавцями були члени роя суменят. Сценка була найбільш потішною для глядачів, а найбільше сподобався всім чотирорічний Роман Ковбаснюк, який на сцені чувся дуже свобідно. Співав і бубнив на барабанах до такої міри, що зареаґував трирічний Стефан Риззо і між хлопцями дійшло до суперечки, що дуже розвеселило публіку, яка веселим сміхом і оплесками нагородила обох злопчиків.

В шістій точці були три коляди, знову виконанні групою старших юначок під дириґентурою М. Козюпи. Всі коляди виконувані групою старших юначок були на високому рівні. Останньою точкою мистецької програми була сценка „Вістку голосить" у виконанні старших юнаків, котру підготував виховник М. Козюпа.

Після мистецької програми слово мала голова Осередку Х. Буц. Вона подякувала виконавцям мистецької програми, виховникам за підготовчу працю і всім, що причинилися до успішного відсвяткування традиційної різдвяної „Ялинки". Ведучий програмою М. Козюпа представив гостей президіяльного стола, а ними були: парох місцевої католицької церкви о. Осип Панасюк, сестри з української католицької школи в Нюарку, Сестра Марія і Сестра Дам'яна, Люся Буняк від Школи Українознавства повіту Морріс, голова Пласту в Нюарку Божена Полянська, і голова відділу УККА повіту Морріс М. Биц. П. Буняк і М. Биц виголосили щирі привіти і побажання. Після привітів М. Козюпа заохочував всіх родичів посилати дітей до „Школи Українознавства".

Щороку святкування „Ялинки" збігаються з уродинами пароха о. Панасюка. Як і минулими роками, всі присутні нагородили о. Панасюка грімким многоліствієм.

На столах появилися страви приготовані жінками Батьківського комітету при осередку СУМ під головуванням Галі Івашко. Отець Панасюк поблагословив приготовану їжу. При тому було трохи труду, бо заля при церкві св. Івана Хрестителя не є великою і поміж тісно розставленими столами важко було продістатися. Борщ, вареники і голубці всім смакували і всі гості з насолодою їх споживали. На закінчення гостини В. Степаняк, який є заступником голови Осередку СУМ, роздавав дітям солодоці. Гості з веселим настроєм розходилися домів.

Щира подяка і признання для голови Осередку Х. Биц, яка трудилася, щоб свято було успішне. Щира подяка всім, що займаються вихованням молодшого покоління в українському дусі. Хочу тут підкреслити, що багато родин молодшого покоління на терені повіту Морріс посилають дітей до Школи Українознавстза і молодечих організацій, доказом того є чисельний їх зріст.

Антін Біланич

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го БЕРЕЗНЯ, 1995 р.
Чикаґо, ІЛ. Річні збори 125-го Відд. УНС „Благовіщення", відбудуться о год. 11:00 рано в шкільній залі церкви св. Йосифа, при 5000 No. Cumberland Ave. Просимо всіх членів взяти участь у зборах. — Ґлорія Пашен, секр.

НЕДІЛЯ, 19-го БЕРЕЗНЯ, 1995 р.
Нюарк, Н.Дж. Річні збори 76-го Відд. УНС „Братства св. Івана Хрестителя", відбудуться о год. 1-ій по пол. в церковній залі під церквою св. Івана Хрестителя, Sandford Ave. & Ivy St. Просимо всіх членів взяти участь у зборах. — Андрій Воробець, секр.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи" на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи" на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"
30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302

Прошу змінити мою адресу

❑ „Свободи"
❑ "The Ukrainian Weekly"
❑ „Веселки"

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ